Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a nr. 3250 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 25 octombrie 1959

Mîndria de a sluji în Forțele Armate ale R.P.R.

General-colonel
Tutoveanu Ioan

Astăzi, în patria noastră, se sărbătorește Ziua Forțelor Armate ale R.P.R. In această sărbătoare tradițională, sînt oglindite, odată în plus dragostea, încrederea, grija și prețuirea cu care Partidul Muncitoresc Romîn, Guvernul R.P.R., întregul popor muncitor înconjoară armata noastră, legătura indistructibilă dintre oamenii muncii și militarii Forțelor noastre Armate. In același timp această sărbătoare prilejuiește trecerea în revistă a drumului de luptă străbătut de Forțele noastre Armate, sub conducerea partidului, in slujba celor mai inalte idealuri ale poporului muncitor, reafirmarea hotărîrii nezdruncinat a soldaților, subofițerilor, ofițerilor și generalilor din Armata noastră Populară de a apăra cu fermitate și vigilență, independența de stat a Republicii Populare Romîne, măreața cauză a construirii socialismului.

Ziua de 25 octombrie ne evocă o dată memorabilă in istoria țării noastre. In urmă cu 15 ani, trupele sovietice și romînești, legate printr-o strînsă frăție de arme, intrau victorioase in orașele Carei și Satu-Mare și depășindu-le restabileau granița națională. Cu aceasta se desăvîrșea eliberarea întregului teritoriu al Romîniei de sub jugul cotropitorilor hitleriști.

Sărbătorind ziua de 25 octombrie, Ziua Forțelor Armate ale R.P.R., ne amintim cu recunoștință și admirație de luptele eroice duse de Armata Romînă cot la cot cu glorioasa Armată Sovietică pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist.

Incă in anii grei ai ilegalității, P.C.R. a desfășurat muncă politică in rîndurile militarilor pentru a-i atrage de partea luptei clasei muncitoare împotriva asupririi și exploatării. In anii criminalului război antisovietic datorită muncii depuse de partid și a avîntului de luptă al maselor populare în rîndurile armatei romîne clocotea ura împotriva dictaturii militaro-fasciste și a hitleriștilor.

O puternică mișcare antifascistă s-a dezvoltat in rîndurile prizonierilor romîni din U.R.S.S. In toamna anului 1943, cu ajutorul internaționalist al guvernului sovietic a luat ființă pe teritoriul Uniunii Sovietice Divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu", prima mare unitate romînească cu caracter popular.

Pe linia pregătirii insurecției armate, P.C.R. a intensificat munca de organizare, înarmare și pregătire militară a formațiunilor patriotice de luptă, alcătuite în cea mai mare parte din muncitori.

In rîndurile armatei, unde își crease mai de mult legături, partidul a reușit să cîștige pentru cauza insurecției numeroși ofițeri și generali patrioți.

La 23 August 1944, în condițiile favorabile create de ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice in conformitate cu planul elaborat de partid, prin arestarea guvernului fascist de către formațiunile patriotice de luptă a început insurecția armată care a dus la doborirea dictaturii militare fasciste, la ieșirea Romî-

(Continuare in pag. 3-a)

ORDINUL

Ministrului Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne

nr. 14

25 octombrie 1959 *București*

Astăzi, poporul muncitor, împreună cu militarii armatei noastre populare, sărbătoresc „Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne".

La 25 octombrie 1944, prin lupta comună a glorioasei armate sovietice eliberatoare și a eroicei armate romîne, s-a terminat izgonirea de pe teritoriul patriei noastre a cotropitorilor fasciști. Această însemnată victorie a fost întîmpinată cu bucurie și entuziasm de către întregul nostru popor muncitor.

Ținînd seama de semnificația acestei zile, in scopul cinstirii trecutului de luptă al armatei noastre pentru libertatea și independența națională a Romîniei și, îndeosebi, a contribuției aduse de ea la eliberarea țării de sub jugul fascist și la zdrobirea Germaniei hitleriste, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Guvernul și Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne au hotărît ca ziua de 25 octombrie să fie sărbătorită ca „Zi a Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne".

Evocînd faptele de arme săvîrșite de ostașii romîni alături de glorioșii ostași sovietici în lupta împotriva fascismului german, să ținem minte că avem datoria nobilă de a fi urmași demni ai celor ce s-au jertfit pentru eliberarea patriei, să cultivăm vitejia și eroismul de care au dat dovadă părinții și frații noștri în războiul antihitlerist, să întărim și să dezvoltăm neîncetat frăția de arme romîno-sovietică.

Creată și condusă de către Partidul Muncitoresc Romîn, armata noastră populară este apărătoarea de nădejde a cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor. Împreună cu glorioasa armată sovietică și armatele celorlalte țări socialiste frățești, armata noastră stă de strajă securității lagărului socialist.

Tovarăși soldați, sergenți și subofițeri!

Tovarăși ofițeri, generali și amirali!

Vă salut și vă felicit cu ocazia „Zilei Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne".

Urez tuturor militarilor noi succese în pregătirea de luptă și politică, în cunoașterea, întreținerea și mînuirea la perfecție a armamentului și tehnicii de luptă, în întărirea ordinii și disciplinei militare.

In cinstea „Zilei Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne"

ORDON

Astăzi, 25 octombrie, la ora 21,00, în București, Capitala patriei noastre, se vor trage în semn de salut 21 salve de artilerie.

Trăiască Forțele Armate ale Republicii Populare Romîne!

Trăiască Guvernul Republicii Populare Romîne!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, forța conducătoare și îndrumătoare a poporului nostru!

Trăiască scumpa noastră patrie — Republica Populară Romînă!

Ministrul Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne
General de armată
LEONTIN SĂLĂJAN

Citiți

pag. 2-a:

Din duminică în duminică

Ministrului Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne, Tovarășului general de armată LEONTIN SĂLĂJAN

București

Vă felicit cu căldură, stimate tovarășe ministru, și pe toți militarii Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne cu ocazia marii sărbători — Ziua Armatei Populare Romîne.

In această zi, militarii sovietici trimit fraților lor de arme — militarii romîni — un fierbinte salut frățesc și dorința de a obține cele mai bune succese în pregătirea de luptă și politică, în ridicarea necontenită a capacității de luptă a Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne, care stau de strajă cuceririlor revoluționare istorice ale oamenilor muncii din patria lor.

Să se întărească și să înflorească prietenia veșnică și de neclintit a militarilor sovietici și romîni, cimentată prin sîngele vărsat în lupta comună împotriva inamicului comun — fascismul german.

Ministrul Apărării al U.R.S.S.,
Mareșal al Uniunii Sovietice
R. MALINOVSKI

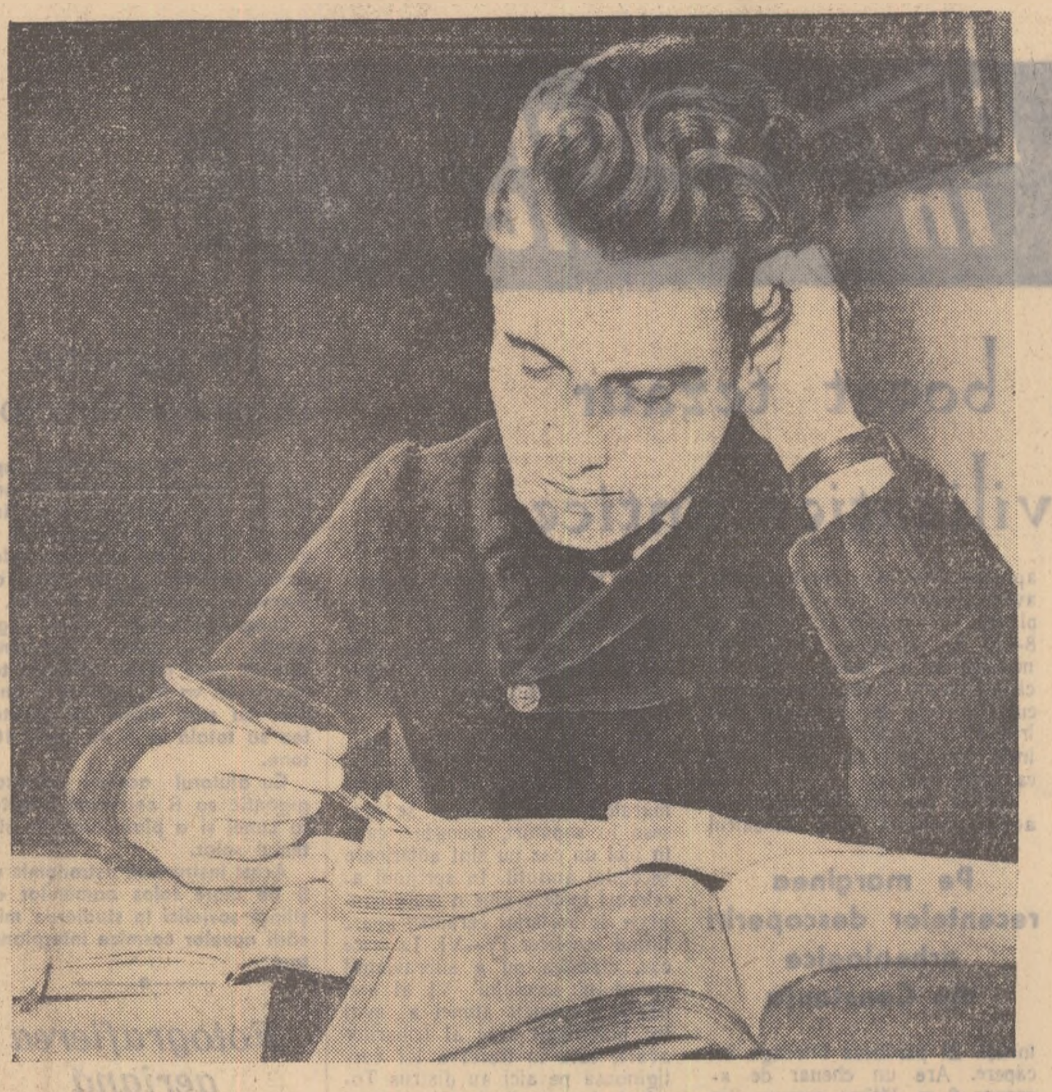

Utemistul Azolla Enrico, tehnician constructor la Combinatul siderurgic Hunedoara este și student în anul III la cursurile fără frecvență ale Facultății de construcții din Timișoara. Iată-l conspectînd atent materialul bibliografic.

Foto: P. POPESCU

Faptele eroice ale lui Eftimie Croitoru insuflețesc și azi pe ostașii din unitatea care-i poartă numele.

Da, așa e bine, tineri creatori!

O inițiativă valoroasă a tinerilor scriitori și artiști craioveni

Pe șantierul de hidroameliorații de la Bechet-Jiu s-a petrecut de curînd un eveniment neașteptat. Era într-o după amiază însorită de toamnă. Brigadierii se adunaseră în tabără pentru orele de odihnă ale prînzului. Tinerii, veniți aici din toate satele regiunii, la chemarea organizațiilor U.T.M., ședeau la taifas între ei, făceau noi cunoștințe, cîntau din muzicuțe și acordeoane. Deodată, în tabără apăru un autobus și din el coborîră mai mulți tineri. Unul dintre ei, mărunțel și blond, a întrebat de comandant. Cînd l-a găsit i s-a prezentat acestuia:

— Tovarășe comandant, sîntem brigada culturală complexă și ne-am prezentat la lucru pe șantierul dumneavoastră.

— Brigada culturală complexă? s-a mirat comandantul.

Tinerii i-au explicat despre ce-i vorba. Cîțiva tineri scriitori craioveni, comuniști și utemiști, au luat inițiativa formării unei brigăzi culturale complexe din care au fost chemați să facă parte tineri scriitori, pictori, compozitori și soliști vocali. Scopul? Sprijinirea muncii cultural-educative în taberele tineretului de pe șantierele de hidroameliorații din regiune.

Tinerii din brigada culturală complexă și-au început activitatea. Au plecat mai întîi cu tinerii la lucru, au muncit și-au vorbit cu ei, s-au cunoscut și s-au împrietenit. Seara, brigada și-a început munca de creație. Poeții au scris versuri închinate brigadierilor. Compozitorul Ovidiu Gheorghiu a scris un „Marș al șantierului Bechet-Jiu" pe versuri de Petre Dragu. Pictorii își definitivau primele schițe de desene și picturi cu aspecte din viața și munca tinerilor pe șantier.

A doua zi, compozitorul Gheorghiu i-a învățat pe tineri noul lor marș și aceștia au plecat la lucru cîntîndu-l. Tinerii pictori Eustațiu Gregorian și Gabriel Bratu și-au deschis pe șantier prima expoziție din cariera lor. Lucrările lor nu erau expuse într-o sală cu iluminație specială, capitonată și elegantă, ci pe pînza corturilor, iar prima lor cronică, primele aprecieri, le-au făcut simplu, spontan și sincer, tinerii țărani muncitori veniți pe șantier.

Brigada a organizat și un program artistic.

In cea de a treia zi, în careul festiv în cadrul căruia s-a decernat steagul de fruntașă brigăzii tinerilor din raionul Novaci, brigada culturală complexă a dat și ea raportul comandantului, în fața întregului șantier.

De aici, brigada tinerilor scriitori și artiști a plecat spre alt șantier: Stoenești-Gostavăț. Intre timp, brigăzii i s-au mai alăturat tinerii compozitori Constantin Ungureanu și Leon Ovanesian. Și aici brigada a desfășurat o activitate bogată. S-au creat noi versuri, expoziții de desene, cîntece. Compozitorul Leon Ovanesian a scris un „Cîntec al brigadierilor pentru partid", iar C. Ungureanu cîntecul „Oltule, apă voinică", închinat avîntului muncii brigadierilor pe acest șantier.

Brigadierii i-au primit cu multă bucurie în mijlocul lor pe tinerii artiști, care au făcut ca zilele petrecute de ei pe șantier să fie mai instructive, mai frumoase. La plecare, comandantul șantierului tineretului, Marin Olteanu, a prins pe pieptul membrilor brigăzii insigna de „Brigadier al muncii patriotice".

Tinerii scriitori și artiști au fost impresionați de întîlnirile lor cu brigadierii, de bucuria sinceră cu care i-au primit aceștia printre ei, de entuziasmul cu care muncesc pe șantiere. Și activitatea brigăzii a început să-i pasioneze din ce în ce mai mult. Ei vor pleca în curînd pe șantierul Rast-Ghidici, printre petroliști, mineri, muncitori forestieri etc.

E o inițiativă frumoasă, entuziastă, cu adevărat tinerească. Nu poate exista o mai mare satisfacție și mîndrie pentru un tînăr scriitor sau artist decît atunci cînd se simte direct folositor oamenilor, mergînd să muncească în mijlocul lor, să-i cunoască îndeaproape și să-i zugrăvească luminos în vers și în cîntec, să-i ajute să trăiască mai frumos.

Da, e bine așa! Merită să fie luată drept pildă fapta frumoasă, inițiativa tinerească, entuziastă a tinerilor scriitori și artiști craioveni.

ION BAIEȘU

Vocea crainicului

Este un hotel la capătul lui Kamenski Most, marele pod care, în prelungirea Pieții Roșii, se arcuiește, masiv și elegant, deasupra rîului Moscova. Hotelul, vechi, dinainte de revoluție (construit pe gustul „negustoresc" cum spuneau, zîmbind, fiii capitalei în care se înalță dominatori, giganți ultramoderni ca Hotel „Ucraina") are ferestrele îndreptate asupra turnurilor și cupolelor Kremlinului, aurite blînd de soarele de septembrie. De la aceste ferestre am privit nu odată, cu nesaț, spre inima Moscovei, spre Spaski, prin aceste ferestre deschise nu odată am ascultat bătăile solemne ale orologiului celebru în lumea întreagă, în vreme ce micul radio din cameră, retransmitea, simultan, aceleași sunete de-o măreție fără pereche!

Intr-o dimineață, însă, cu privirile ațintite asupra acestei minunate priveliști, am auzit o emisiune de radio cu totul deosebită. Am deschis aparatul; crainicul anunța ceva cu o voce egală, și eram gata să mă las preocupat de altceva cînd, deodată, m-a frapat insistența cu care reveneau anunțurile. Căci anunțuri erau.

Sunau cam așa. Uzina „Krasnaia Znamia"... angajează lăcătuși, montori, strungari, frezori, ingineri energetici, ingineri metalurgiști. In fiecare zi, între orele... pe strada... stația de metro... autobusele... troleibusele... numărul... telefonul...

Trustul de construcții numărul... angajează de urgență zidari, fierari, fierari-betoniști, dulgheri, lăcătuși, mozaicari, electricieni, parchetari, mecanici-instalatori; angajările se fac zilnic... strada... numărul... la stația de metro cutare... telefonul...

Călătorind prin U.R.S.S.

Fabrica „Veliki Oktiabr" angajează urgent...

Era un număr cu totul neobișnuit de astfel de anunțuri, făcînd apel la mii și mii de muncitori din toate ramurile de producție. Cu vocea egală, destinată informațiilor simple, crainicul postului de radio Moscova făcea să răsune în spații poemul muncii libere, rodnice, oferită tuturor, tuturor, tuturor. Sclipea învelișul bătrînelor turle, deasupra steaua rubinie se rotea încet spre toate colțurile Uniunii Sovietice și crainicul arunca mereu, egală, chemarea minunată.

... Combinatul poligrafic „S.M. Kirov" caută spre imediată angajare linotipiști, zețari, legători... Fabrica de mobile angajează... Intreprinderea de montaj angajează... Șantierul numărul... angajează... Am plecat, chemat la telefon. Cînd m-am întors, după zece minute, crainicul lansa neobosit încă apelurile muncii, în țara în care munca este suprema demnitate a poporului de 42 de ani descătușat.

Și mi-am amintit din alte călătorii, pe alte pămînturi, fețele chinuite de deznădăjduite căutări ale oamenilor visînd la un rost oarecare. Mi-am amintit șomerii din Palermo în fața oficiilor de plasare sub soarele fierbinte al Siciliei. Mi-am amintit tristețea imobilă din cheiurile portului Pireu, paralizat de criză. Am revăzut în memorie acea jale a energiilor sufocate de inactivitate, panourile cu inscripția „fac orice" atîrnate de gîtul intelectualilor occidentali, ochii înspăimîntați ai muncitorului din Istanbul care trebuia să se întoarcă acasă cu mîinile goale...

In dimineața de septembrie, cu vocea egală, crainicul postului de radio Moscova rostea cea mai convingătoare replică acestor realități — cancerului lumii capitaliste. Poemul muncii pentru toți răsuna cu putere în apropiera Pieții Roșii, retransmis și amplificat pretutindeni, triumf al erei noastre socialiste!

ȘTEFAN IUREȘ

Citiți în pag. a 3-a:

Adunarea festivă consacrată sărbătoririi „Zilei Forțelor Armate ale R. P. R."

Cuvîntarea tovarășului general de armată Leontin Sălăjan.

La uzinele de mașini-unelte „Iosif Rangheț" din Arad se acordă o mare atenție calității produselor. Iată-l pe controlorul tehnic Ion Crișan controlînd, împreună cu un tînăr, la aparate de precizie calitatea roților dințate.

Foto: N. STELORIAN

Este Dimofte un element rău?

Să discutăm despre tinerețe, educație, răspunderi

Stăm de vorbă cu Dumitru Dimofte, un tînăr de la Șantierul Naval din Galați. De cîteva minute încercăm să obținem de la el un răspuns. Dar Dimofte tace. Privește în jos și nu spune o vorbă.

Dimofte arată ca un bulevardist. Părul netuns îi atîrnă peste gulerul hainei acoperindu-i toată ceafa. Aflasem despre Dimofte că întîrzie de la lucru, că în timpul liber nu ia parte la viața obștească a colectivului în care muncește și că, uneori, după ce se dă salariul lipsește cîte două zile.

„Dimofte? Numai necazuri ne face omul ăsta! spun tovarășii săi de muncă despre el. Nici nu merită să ne mai batem capul cu el".

— Ce sînt părinții tăi Dimofte? îl întrebăm.

Dimofte își ridică fruntea, se uită lung la noi și ochii săi mari și triști clipesc repede și-și pironesc privirea undeva în gol.

— N-am părinți.

— N-ai?

— N-am. Adică, cum să spun... Am dar ca și cînd n-aș avea... Dimofte și-a trecut peste frunte mîneca salopetei, a rămas o clipă gînditor și ne-a spus cu glas scăzut, o poveste lungă și tristă...

★

Dar înainte de a vorbi despre viața lui Dimofte am vrea să ne oprim la o poveste pasionantă despre muncă, despre îndrăzneală și spirit colectiv, pe care am aflat-o în timpul cît am stat pe șantier. Eram în atelierul de sudură automată și semiautomată. În urmă cu trei ani nu exista un atelier de sudură ca cel de azi. Sudorii lucrau împărțiți pe lîngă alte ateliere cîte doi, cîte trei, cîte cinci și munca lor se organiza anevoie. S-a înființat atunci o brigadă de producție formată dintr-un început din opt tineri. Curînd însă numărul lor a crescut la douăzeci așa încît a fost nevoie să se creeze un atelier special. Situația sudorilor se părea că a fost rezolvată. Dar în locul vechilor greutăți se iviră altele noi, neprevăzute. Obișnuiți vreme îndelungată să lucreze separat, fiecare în colțișorul său, unii tineri se împăcau greu cu disciplina și în brigadă începură să se ciocnească fel de fel de caractere. Constantin Buhlea, orgolios, pornit tot timpul pe ceartă, nu lua în seamă cuvintele responsabilului brigăzii, se enerva ori de cîte ori cineva îi dădea un sfat și cînd nici nu te gîndeai trîntea aparatul și pleca din atelier lăsînd lucrul baltă. Ilie Chiru, prieten bun cu Buhlea, îl urma deîndată căinîndu-se:

— Cine dracu m-a pus să intru în brigada asta în care toți fac pe grozavii!

Mai erau în brigadă cîțiva tineri care alergau numai după lucrări ușoare, lăsînd pe cele mai migăloase să le facă „cine o vrea". Planul de producție al brigăzii rămînea mereu neîndeplinit, iar calitatea sudurii era slabă.

— Ne facem de rușine tovarăși, și-au spus într-o adunare generală utemiștii. Așa nu se poate lucra. Trebuie să luăm totul de la capăt.

Din ziua aceea în brigadă a început să se facă din ce în ce mai simțit spiritul responsabilității colective. Cu perseverență, cu răbdare și îndîrjire colectivul a pus capăt influențelor nesănătoase din rîndurile sale.

Cine ar mai putea crede acum că Buhlea și Chiru, fruntași în producție, se numărau cîndva printre cei care prin purtările lor creau colectivului tot felul de probleme? Pe tinerii aceștia doi i-am cunoscut, în timp ce discutam cu responsabilul brigăzii, despre o inovație.

— A cui e? l-am întrebat pe Buhlea.

— A noastră, a brigăzii, mi-a răspuns el.

Am aflat apoi că întreaga brigadă a devenit de fapt o brigadă de inovatori. Aici au fost realizate inovații ai căror autori nu se cunosc. Aplicarea lor în procesul de producție a netezit calea sporirii cu mult a volumului de lucrări. Brigada realizează zilnic sute de mii de metri de sudură de cea mai bună calitate. Răspunderea colectivă în îndeplinirea sarcinilor de producție a devenit pentru tinerii din această brigadă într-atît de firească, încît astăzi nu există lucrare despre care fiecare dintre ei să nu se simtă dator să-și spună părerea cum ar putea fi înfăptuită mai bine. Avîntați și îndrăzneți, tinerii aceștia au obținut realizări dintre cele mai impresionante.

Aici, la această brigadă, vin specialiști din țară și de peste hotare să studieze problemele sudurii automate.

Aici, pe șantier, a fost con-

(Continuare în pag. 3-a)

V. BARAN
G. NICOLAE

E bine la soare, chiar pe un covor de frunze veștede.

Foto: P. PAVEL

Din duminică în duminică

Un bogat tezaur al civilizației antice

Lucrările de construcții a căror amploare a luat proporții nebănuite în orașul Constanța dau zilnic la iveală o întreagă varietate de monumente aparținînd culturii materiale străvechi. Anticul Tomis — azi Constanța — ascunde în viscerele pămîntului său vestigii a căror importanță istorico-arheologică vin să îmbunătățească considerabil cunoștințele despre trecutul îndepărtat al orașului și al întregii noastre patrii.

Creat ca o colonie grecească acum 2600 de ani, Tomisul a cunoscut o dezvoltare dintre cele mai înalte.

Tomisul este locul unde Octavian August a trimis în surghiun pe marele Ovidius Naso, cîntărețul meleagurilor dobrogene, autorul Tristelor și Ponticelor. Este locul unde pulsa o viață comercială bogată. Pe aici luau drumul străinătății bogățiile regiunii constînd din cereale, animale, miere de albine dar mai cu seamă sclavi. Veneau în schimb produse meșteșugărești din Grecia, Orient și orașele Pontului Euxin (Marea Neagră) și-n cantități mari, vinul și uleiul de măsline în amfore. Cetatea își avea portul exact în spațele actualului Sfat Popular al orașului Constanța.

Recent, săpăturile pentru fundația unui bloc de locuințe, au dus la dezvelirea unui zid masiv lat de 1,50 m., înalt de aproape 4 m., iar din lungimea sa s-au sezisat peste 40 m. E construit într-o tehnică specifică epocii romane din piatră de calcar alternînd cu rînduri de cărămidă. Cercetările întreprinse au dus la descoperirea pe o suprafață foarte mică a unui covor de mozaic. Aceasta cerea de urgență dezvelirea totală prin săpături organizate. Direcțiunea Muzeului de arheologie „Vasile Pîrvan" din Constanța a organizat șantierul de cercetări pentru a dezgropa întreaga suprafață a mozaicului. Lucrările au început în luna august și sînt în curs. S-au descoperit aproape 300 m.p. din suprafață, care ținînd seama de lungimea zidului incaperii căreia îi aparținea — are probabil aproape 2000 m.p. Zidul enunțat avea suprafața sa interioară placată cu marmură, bucăți de 8—10 mm. grosime; fragmente nenumărate din aceste plăci erau căzute direct pe suprafața mozaicului — încă din momentul distrugerii edificiului în discuție — încît arheologii au putut culege cantități imense.

Partea cea mai interesantă a acestui complex este mozaicul

Pe marginea recentelor descoperiri arheologice din Constanța

insuși. El pardosea întreaga încăpere. Are un chenar de aproape 6 m. lățime compus din benzi ornamentale în diferite chipuri. Vrejul de iederă cu frunze care aleargă pe toată lungimea în meandre diferite, împletituri în diverse culori, cercuri concentrice etc.

Centrul mozaicului cuprinde motive ornamentale executate într-o măiestrie artistică de neegalat. Din dispunerea specială a bucăților de pietre colorate, atît în marele cerc, cît și în careul central, apar o multitudine de figuri geometrice, animaliere etc. Un frumos vas, tipic grecesc, Kantharos, ca și chipul unui porumbel, îmbogățesc decorul.

Covorul mozaical central, încă nu este în întregime descoperit.

Cît privește destinația pe care a avut-o în antichitate acest edificiu monumental încă nu se poate întemeia o concluzie mai apropiată de adevăr. Deoarece construcția se plasează în imediata vecinătate a portului vechi — loc de adunare a negustorilor — și avînd în vedere eleganța și bogăția ce degajă din ea, se deduce strînsa legătură dintre clădire și negustori. Presupunem a fi un loc de întîlnire al negustorilor de pretutindeni, al armatorilor etc...

Ca epocă, monumentul se plasează în secolul IV al erei noastre. Faptul e dovedit de nenumăratele monede care se găsesc în săpături, monede care în nici un caz nu sînt anterioare secolului amintit. În sprijinul aceleeași ipoteze vine o mare cantitate de material ceramic, aparținînd secolelor IV—VI. În orice caz, clădirea nu a supraviețuit sfîrșitului secolului VI al erei noastre, întrucît atunci a avut loc puternicul atac al triburilor avare, care în trecerea lor vertiginoasă pe aici au distrus Tomisul și nenumărate alte așezări urbane și rurale dintre Dunărea de Jos și Mare. Edificiul dărîmat a început încă de atunci să se acopere cu pămînt și gunoaie, în așa fel că a ajuns pînă în zilele noastre acoperit de un strat de pămînt de aproape 5 metri grosime. Vechimea, valoarea artistică, istorică și arhitectonică conferă acestui vestigiu o mare importanță. Organele de partid și de stat locale se ocupă îndeaproape de acest mozaic pentru a fi săpat, valorificat din punct de vedere istoric și urbanistic. Pus în valoare el va fi transformat într-un muzeu aparte, plasat într-o construcție special amenajată.

Sperăm ca în curînd să ajungem la concluzii științifice mai ample, în legătură cu acest edificiu.

ADRIAN RADULESCU
muzeograf principal
Muzeul de arheologie
„V. Pîrvan"-Constanța

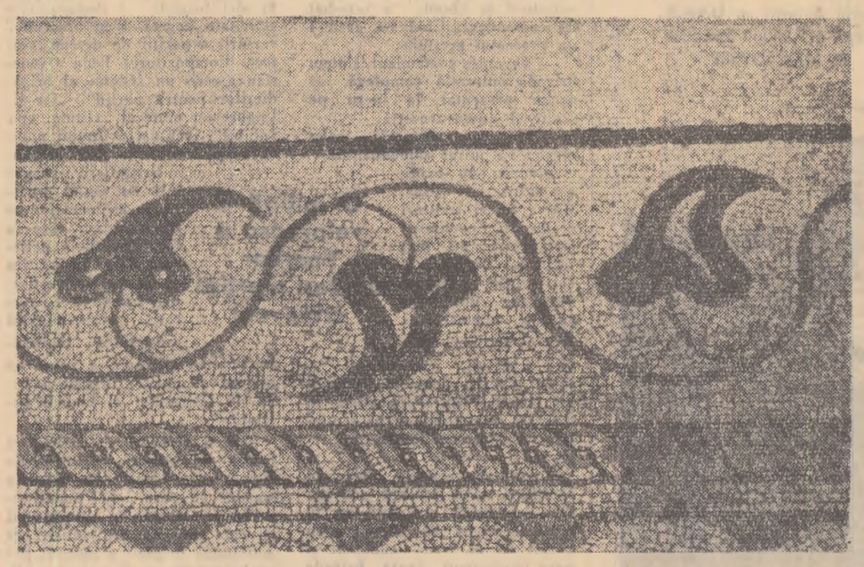

Fragment din mozaicul recent descoperit

Un gigantic telescop-reflector

La uzina de instrumente optice a Consiliului economiei naționale din Leningrad s-au încheiat lucrările de asamblare a unuia dintre cele mai mari telescoape-reflectoare din lume, cu diametrul oglinzii de 2,6 metri.

Lungimea tubului acestui gigantic instrument astronomic este de zece metri. Înălțimea telescopului va fi egală cu a unui bloc cu șase etaje, iar greutatea sa totală va fi de peste 100 tone.

Cu ajutorul acestui telescop gigantic va fi cercetată structura Lunei și a planetelor din sistemul solar.

Acest instrument astronomic va fi de mare folos oamenilor de știință sovietici în studierea mișcării navelor cosmice interplanetare.

Fotografierea aeriană a locurilor unde somonii își depun icrele

Pentru prima dată în lume, filiala Institutului sovietic de cercetări piscicole și oceanografice, a executat fotografiile aeriene pe distanțe de zeci de mii de kilometri pătrați, folosind avioane și elicoptere care au zburat de-a lungul fluviilor și locurilor de pe cele două litorale ale peninsulei Kamcatka, pentru a determina locurile unde somonii își depun icrele.

Fotografii aeriene ale zonelor piscicole la o scară așa de mare nu s-au mai făcut pînă acum. Ele au permis determinarea repartiției peștelui în bazinele și regiunile acestei peninsule, fapt ce prezintă o mare importanță pentru planificarea pescuitului, permițînd totodată și luarea de măsuri pentru repopularea peștelui.

Pamir. Vegetație subalpină asemănătoare cu ceapa, la o altitudine de 2.870 m.

Foto: G. TIHANODZE

Comportări „ciudate"

Recent, un chimist din R. D. Germană studiind efectele diferitelor mirosuri asupra animalelor sălbatice care produc pagube în culturi a întocmit un tabel conținînd 150 de mirosuri. Astfel, în Africa de Sud unde hipopotamii produc mari pagube culturilor de trestie de zahăr, mirosul de om și de tigru nu îi impresionează deosebit; în schimb, după improșcarea cu ajutorul unor aparate speciale a unor substanțe chimice cu miros de leu, hipopotamii au luat-o la fugă.

În Kenya, mirosul de om n-a produs nici o impresie asupra elefanților; în schimb, mirosul unor plante aromate a produs panică în rîndurile lor.

În Suedia, unde numeroase cirezi de cerbi și reni produc mari pagube — îndeosebi în pădurile tinere — cerbii au fost izgoniți cu ajutorul mirosului de om. Interesant este faptul că veverița fuge de mirosul altei veverițe, iar de mirosul de veveriță fug șoarecii, procedeu ce este utilizat de unele fabrici de saci.

Aritmogrif

									A											
									3	5	15	6	4	10						
20	5	17	27	7					13	20	14	27								
			23	11					23	13	11	14	5							
			2	27					15	1	4	14	11							
		19	5	19					13	20										
									3	5	15	17	5	10						
		15	5	14					4	17	11	23	5							
2	5	15	11						10	13	20	14	27							
			10						11	14	4	7	5	27						
									B											

De la A la B numele unuia din cei mai eminenți chimiști pe care i-a dat țara noastră.

Complectați cifrele cu litere și veți găsi pe orizontale numele a nouă oameni de știință romîni.

Secretul unui vechi tumulus

În stepa fluviului siberian Tobol, de mii de ani se înalță o veche colină — un tumulus — despre care vorbesc legendele populare.

Recent, decanul arheologilor Universității din Ural, Salnikov, după săpături care au necesitat îndepărtarea a peste 25.000 m.c. de pămînt a descoperit secretul vechii coline. După ce a dezvelit 7 straturi succesive de pămînt, savanții au descoperit mai multe morminte. Obiectele dezgropate arată că oamenii și animalele înhumate acum trei mii de ani trăiau aici în epoca de bronz.

Osemintele femeilor aveau podoabe din obiecte de bronz și cupru, ceea ce a permis savanților să tragă concluzia că această civilizație a aparținut epocii de bronz.

Pe unde a trăit Balzac

Locuitorii satului ucrainean Verhovnia, unde și-a trăit ultimii ani din viață marele scriitor francez H. Balzac, păstrează cu mare grijă tot ceea ce este legat de numele său. Pe o veche și frumoasă clădire s-a instalat o placă comemorativă cu inscripția: „Aici a trăit, între anii 1847-1850 marele scriitor francez Honoré de Balzac".

Cu prilejul împlinirii a 160 de ani de la ziua nașterii scriitorului, se va deschide aici o cameră memorială în care sînt strînse lucrurile și cărțile de care s-a folosit Balzac, trăind la Verhovnia.

Poșta jocurilor

ȘERBAN GRIGORE — Ștefănești-Pitești.

Rezolvarea trimisă de dumneata este potrivită. Ar fi bine să mai încerci o nouă variantă. Dacă ai reușit să rezolvi și cea de a doua problemă scrie-ne.

TOMA DANILA — Reșița.

Ai găsit soluțiile cele mai bune pentru problemele indicate.

Ne-am bucura dacă ne-ai trimite spre publicare jocuri întocmite de dumneata. Dacă rezolvi și aritmogriful pe care-l prezentăm astăzi, scrie-ne.

Oameni neînfricați

Giordano Bruno

Nimeni, e clar, nu poate reînvia morții.

Închipuiți-vă însă, pentru o clipă, o scenă fantastică. Oamenii sovietici, pregătindu-se să lanseze racheta care a atins Luna, au căpătat deodată posibilitatea miraculoasă de a invita să asiste la eveniment zece reprezentanți celebri ai trecutului. Dintre miliardele de dispăruți ai Pămîntului — numai zece, cei mai îndrituiți să fie de față cînd Luna e atinsă.

E sigur că deodată rampa de lansare a rachetei ar fi fost luminată de flăcările unui rug imens. Dintre vapăi s-ar fi auzit un glas:

— Vă mulțumesc, oameni sovietici, că între cei zece reprezentanți ai omenirii din trecut m-ați chemat și pe mine. Din păcate, trupul meu nu poate fi reconstituit; acum 359 de ani, la 17 februarie 1600, în Roma, am fost ars de viu de către Inchiziția catolică. Am venit cu rug cu tot; iar dacă puteți cumva să-mi zăriți prin flăcări ochii și dacă-i vedeți plini de lacrimi, să știți că aceasta nu se datorește nici tumului, nici durerii, ci fericirii că mi-a fost dat să văd neamul omenesc cum răzbate în lumea cerurilor.

★

Giordano Bruno, cel mai mare filozof al Renașterii, s-a născut în 1548 lîngă Neapole, în titanica epocă a Renașterii, cînd sub fulgerele rațiunii umane se zguduiau din temelii dogmele mistice, rînduielile feudale. Mai domneau credințele teologice după care Pămîntul ar fi centrul Universului. În concepția veche, moștenită încă de la Aristotel, Pămîntul era înconjurat de șapte sfere (Soarele, Luna și cinci planete); el era o împărăție sublunară, o lume imperfectă: în vreme ce corpurile cerești, strălucitoare, se mișcau cu o precizie de deplin previzibilă, pe pămîntul gloduros nu se putea prezice nimic, lipseau ordinea, armonia. Așadar, pe de-o parte, lumea imperfectă a oamenilor, aflată în centrul atenției divine, pe de altă parte lumea strălucitoare și armonioasă a sferelor celeste, dincolo de care nu mai există nimic în afară de „motorul divin". Cinci ani înainte de nașterea lui Bruno, cătușele clericale care înlănțuiau științele naturii căpătaseră o formidabilă lovitură de baros, din partea mîinii tremurătoare a unui moșneag: după 36 de ani de șovăieli, aproape pe patul de moarte, Copernic dădea în vileag teoria lui, după care Pămîntul nu este centrul Universului, cum se afirma în scrierile sfinte, ci o planetă care se învîrte în jurul Soarelui. Acest adevăr simplu, aflat azi la îndemîna fiecărui copil de școală, însemna pe atunci o uriașă răsturnare, începutul de eliberare al științelor de sub dictatul dogmelor bigote.

Bruno, din tinerețe, lepădîndu-și rasa de călugăr dominican, fugind de persecuțiile bisericii, a început o luptă inegală cu forțele uriașe și sinistre ale inchiziției. La Oxford, la Paris (unde a refuzat să fie profesor, ca să nu fie nevoit să asiste la slujba religioasă), la Praga, sau la Frankfurt, în scrierile sale, el a afirmat că, dacă Pămîntul se învîrtește în jurul Soarelui, nici Soarele, la rîndul lui, nu este un astru fix; că sistemul nostru solar este o lume, dar că există o infinitate de lumi; că, contrar cărților religioase, Pămîntul nu este centrul Universului, deoarece „acest Univers este infinit și este deci fără centru și fără margini". Cu un curaj pe care l-am putea numi nebunesc, de n-ar fi fost profund rațional, el le-a azvîrlit în obraz obscurantiștilor clericali un pamflet despre avantajul de a fi măgar, în care demonstrează cu spirit scăpărător că „măgărița, m-a „arușul, cei săraci cu duhul", mărginiții, „maimuțoii", — aceștia corespund cel mai bine cerințelor ce se pun pentru a intra în „împărăția cerurilor".

Atras într-o cursă de un feudal fanatic, Bruno este capturat de inchiziție și schingiuit cu rară sălbătăcie — opt ani de zile la rînd — ca să-și renege idealurile materialiste. Singur în fața imensului dușman, Bruno a repurtat o victorie măreață, a rămas credincios cuvintelor ce le scrisese cîndva: **„Este mai bună o moarte demnă și eroică, decît un triumf nedemn și josnic".**

Cînd, după ce l-au chinuit fără succes opt ani, inchizitorii înfrînți au hotărît să-l ardă pe rug, Bruno le-a adresat aceste cuvinte memorabile: **„Vă proclamați condamnarea mea cu mai multă spaimă decît o ascult eu".**

Astăzi, cînd o emblemă a „imperfecției" împărăției sublunare a ajuns în Lună, cînd în „sferele" și apartamentele „zeilor" au pătruns secera și ciocanul — simbol al muncii omenești în general, al mîinii și uneltelor omului, dar și al celei mai luminate orînduiri cunoscute pînă acum — astăzi, cînd explorăm împărăția cerurilor, nu se poate să nu citești cu adîncă emoție cuvintele scrise despre sine de cel ce avea să fie ars de viu:

„...Iar aripile îi erau retezate pentru ca să nu zboare departe și să nu rupă vălul norilor spre a vedea ceea ce se află în adevăr acolo sus...

Iată-l, așadar, pe acela care a trecut pragul văzduhului nostru, care a pătruns în cer, a străbătut printre stele... a făcut să dispară zidurile închipuite ale sferelor nenumărate, sfera primă, a opta, a noua, a zecea și altele născocite...; el a dezgolit natura ascunsă și înfășurată în văluri".

★

Știința, din păcate, nu poate reînvia morții.

Dar măcar un atom din cenușa lui Bruno cel ars de viu trebuie să se fi aflat pe racheta ce și-a luat zborul de pe „împărăția sublunară"!

E adevărat: știința nu poate reînvia morții. Dar îi poate face să trăiască în victoriile mărețe ale omului. Vorbește, Bruno! Și Bruno ne spune:

„Este mai bună o moarte demnă și eroică, decît un triumf nedemn și josnic".

SERGIU FARCAȘAN

Sondă geologică cu televizor

Geologii cehoslovaci au terminat experimentarea primei sonde geologice cu televizor. Cu ajutorul acestei sonde ei au verificat rezultatele turnării betonului în terenul stîncos din regiunea barajului Orlik de pe Vltava, cel mai mare baraj din Cehoslovacia. Experiențele s-au desfășurat cu succes.

Idilă de toamnă

Decadență... „divină"

Reprezentanții culturii burgheze spun că arta a fost dată oamenilor de către o ființă supranaturală și că nu poate să existe fără misticism. Tocmai de aceea ea este sublimă — susțin ei — pentru că exprimă ceva supranatural, divin.

Cum se explică existența unor asemenea concepții? În primul rînd prin faptul că ideologii burgheziei caută să justifice procesul de decădere a artei burgheze reacționare contemporane. Tocmai în acest scop ei încearcă nu numai să unească arta și misticismul, dar să și demonstreze că încă omul primitiv, creînd primele lucrări de pictură, a urmat o poruncă divină. Dacă arta este divină în privința originei și a conținutului, nu este greu să se tragă concluzia că și esența artei burgheze în descompunere este divină.

Toate aceste raționamente nu au, firește, nimic comun cu adevărul. Datele arheologiei, etnografiei, istoriei societății și artei dovedesc în mod convingător că arta primitivă a apărut înaintea credințelor religioase ale omului primitiv, reprezentînd chiar de la început o oglindire naiv-realistă a vieții reale (și nu supranaturale) cu ajutorul mijloacelor imaginii artistice.

Se știe că germenii artelor plastice apar în epoca paleolitică, adică acum aproximativ 30.000—40.000 de ani. Atunci omul primitiv începe să-și dea seama nu numai de propria sa activitate de producție, dar și de relațiile dintre membrii colectivului în care trăiește. El începe să simtă necesitatea de a-și exprima într-un fel impresiile și reprezentările despre aceste relații într-o formă emoțională. Urmărind și analizînd acest proces, G. V. Plehanov a arătat că simțul estetic al omului primitiv, la fel ca și arta sa, a fost generat nemijlocit de relațiile economice ale colectivului primitiv, fără a depinde de suprastructurile ideologice și politice, întrucît acestea încă nu existau.

De aici rezultă de ce primele obiecte reprezentate de omul primitiv au fost mîna omului și fiara. Aceste desene oglindesc într-o formă naivă și primitivă ideile și sentimentele oamenilor primitivi în legătură cu operațiile de muncă care se execută în primul rînd cu ajutorul mîinilor și permit să se obțină bunurile vitale necesare.

Ceva mai tîrziu, (acum 14.000—15.000 de ani) apar și reprezentări de animale.

Oamenii primitivi s-au străduit să deseneze animalele cît mai veridic, deoarece acestea constituiau pe atunci principalul produs alimentar al omului.

Arta s-a dezvoltat astfel vreme îndelungată fără nici o influență a religiei. Și chiar mai tîrziu, cînd s-au format reprezentările religioase, influența lor nu putea să înlăture suflul viu al realismului, să desființeze reproducerea materialistă spontană a realității.

În societatea împărțită în clase religia devine ideologia claselor dominante. De aceea, în această societate arta este puternic influențată de misticism. Dar tot ceea ce este sănătos, realist în artă, se dezvoltă și se întărește nu pentru că ea se află sub influența religiei, ci în pofida acestei influențe. Un exemplu grăitor în acest sens îl constituie arta lumii antice.

În general, operele sculptorilor antici greci și romani sînt consacrate reprezentării zeilor și în privința subiectelor ele sînt religioase. În ceea ce privește însă conținutul și forma, aceste sculpturi sînt departe de ideile religioase. Prin mijloacele realismului în ele este oglindită frumusețea spirituală a omului și a vieții omenești.

Să luăm, de pildă, pe Venus reprezentată în repetate rînduri, dar totdeauna originală, precum și sculpturile și portretele de femei ale oamenilor de artă ai Greciei antice. În toate aceste opere este prezentată cu o profunzime fără precedent frumusețea spirituală și fizică a femeii. În trăsăturile armonioase ale lui Venus din Milo, fiecare poate să simtă o minunată forță vitală, un optimism luminos.

Așadar, oglindirea profund veridică a forței și activității omului în lupta împotriva forțelor care îi sînt ostile constituie o trăsătură caracteristică a artei clasice antice, și nici o influență religioasă nu a putut să lichideze această trăsătură.

Influența religiei asupra artei a crescut considerabil în perioada feudalismului. În secolele IX—X creștinismul a devenit ideologia dominantă în țările Europei apusene, supunînd influenței sale întreaga viață socială.

Dar chiar în epoca sumbră a evului mediu influența religioasă nu a înăbușit complet tendințele progresiste, realiste în artă. Acestea s-au menținut în creația populară, în operele create de artiștii din popor.

Suflul proaspăt al Renașterii a ridicat arta pe o nouă treaptă a realismului. Oamenii de artă din acel timp au început să înțeleagă într-un nou mod lumea înconjurătoare și relațiile dintre oameni. Deși această înțelegere se afla în cadrul subiectelor religioase, conținutul operelor de artă a fost nou, ceea ce a dus și la transformarea corespunzătoare a formelor, mijloacelor și tehnicii artei.

Să luăm ca exemplu tema Madonei și a pruncului Hristos, temă din evanghelie, larg răspîndită în arta plastică a Renașterii. La toți maeștrii mari ai Renașterii o găsim pe maica domnului — această pămînteană frumoasă, plină de sentimente omenești, îmbrăcată în haine frumoase. Cît de departe este ea de madonele istovite ale evului mediu! Celebra Madona sixtină a lui Rafael, Madona Litta lui Leonardo da Vinci, Madona lui Murillo — toate acestea constituie o galerie de imagini ale unor pămîntene, care iubesc și suferă, care sînt grațioase și pline de farmec.

Tabloul lui Rembrandt „Coborîrea de pe cruce", nu reprezintă de fapt acest subiect religios, ci tragedia poporului Olandei în timpul campaniilor tîlhărești ale ducelui spaniol Alba, masacrele sîngeroase ale inchiziției.

Aberația concepțiilor mistice despre artă

Creația decadentă a unei serii de artiști burghezi contemporani arată în mod grăitor ce se întîmplă cu arta atunci cînd are ca bază ideologică misticismul, idealismul. Deși în majoritatea lor operele acestor artiști sînt departe de subiectele mistice, prin spiritul lor ele sînt foarte apropiate misticismului și pesimismului. Astfel, în tablourile suprarealiștilor există de obicei corpuri omenești schilodite, îmbinări confuze de lucruri reale Toată această „creație" provoacă spectatorului un sentiment de teamă subconștientă, o stare de depresiune, încearcă în ultima instanță să sugereze omului că nu este bun de nimic, să-l condamne la pasivitate, adică acționează în același sens ca și misticismul.

La rezultate analoage duce și un alt curent — abstracționismul — larg răspîndit în arta burgheză contemporană. De exemplu, printre abstracționiștii din America se bucură de o mare popularitate pictorul Carlos Merida din Guatemala. În tablourile sale el încearcă să înfățișeze lumea cosmică și ceea de dincolo de mormînt. Astfel sînt tablourile sale „Întunecare", „Figuri în spațiu", „Vedenia" etc. În fond, aceste tablouri reprezintă o îmbinare absurdă de prisme, pătrate, linii frînte și curbe, pete de culori, ființe care seamănă foarte puțin cu oameni. Contemplarea acestor tablouri stîrnește celui care le privește un sentiment de nedumerire, de depresiune, ceea ce corespunde din nou cu tendințele propovăduitorilor misticismului de a-l face pe om pasiv, lipsit de voință.

Apărătorii artei burgheze decadente, străduindu-se să justifice aceasta, susțin că abstracționismul și suprarealismul ar avea o esență divină. Ruperea de viață, renunțarea la înfățișarea fenomenelor și proceselor reale, nu constituie — după părerea lor — o lipsă, ci un avantaj al acestor căutări „creatoare" care — susțin ei — sînt în concordanță cu creația artiștilor primitivi, inspirați și ei de dumnezeu.

După cum am văzut în realitate totul este exact invers. Principala orientare în dezvoltarea artei a fost întotdeauna realismul. Acest fapt este dovedit, printre altele, și de acțiunile slujitorilor misticismului înșiși care au luptat activ și luptă în deosebi în prezent împotriva tendințelor realiste din creația oamenilor de artă. Papa Pius al XII-lea a publicat o enciclică specială în care s-a năpustit asupra materialismului în estetică și artă. Ponegrind în fel și chip realismul contemporan, el a luat sub apărarea sa abstracționismul și suprarealismul, susținînd că „această artă este expresia divinului", că ea ar fi chemată să întruchipeze „...natura mistică a ființei omenești". Este evident că propovăduitorii misticismului nu ar fi trebuit să acorde atît de multă atenție acestor probleme dacă arta ar fi mers pe drumul spre dumnezeu, și nu s-ar fi îndepărtat de el.

Așadar, propovăduitorii misticismului au încercat și încearcă să folosească arta în scopurile lor. Mai devreme sau mai tîrziu, toate aceste încercări se termină însă cu un eșec. Arta idealurilor progresiste și a înaltei forme artistice s-a eliberat de mult de cătușele misticismului. Adevărata artă se dezvoltă, hrănindu-se cu seva adevărului vieții, oglindind sub toate aspectele lupta omului pentru fericire și dreptate.

(Fragmente dintr-un articol apărut în revista sovietică „Nauka i jizn").

Adunarea festivă consacrată sărbătoririi „Zilei Forţelor Armate ale R.P.R."

Sîmbătă după-amiază în sala Teatrului C.C.S. din Capitală a avut loc adunarea festivă consacrată sărbătoririi Zilei Forţelor Armate ale Republicii Populare Romîne.

În prezidiul adunării au luat loc tovarăşii: general de armată Emil Bodnăraş, Petre Borilă, general colonel Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, general de armată Leontin Sălăjan, Florian Dănălache, general locotenent Mihai Burcă, general maior Ioan Şerb, acad. V. Malinschi, Virgil Trofin, general de armată Iacob Teclu, general de armată în rezervă Vasiliu Răşcanu, general maior Naum Grigore, Hristache Antonache, muncitor fruntaş la Uzinele „23 August", Alexandru Vlădilă, muncitor fruntaş la Uzinele „Mao Tze-dun", şi maior Ioan Baicu.

La adunare au luat parte membri ai C.C. al P.M.R., miniştri, conducători ai instituţiilor centrale şi organizaţiilor obşteşti, generali activi şi în rezervă, fruntaşi în muncă din întreprinderile şi instituţiile Capitalei, numeroşi ofiţeri, ostaşi evidenţiaţi în pregătirea de luptă şi politică.

Au participat ataşaţi militari ai unor misiuni diplomatice la Bucureşti.

A fost intonat imnul de stat al R.P. Romîne.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarăşul Dumitru Coliu, *membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.*

Apoi a luat cuvîntul generalul de armată Leontin Sălăjan, *membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forţelor Armate ale R.P. Romîne.*

Cuvîntarea tovarăşului general de armată Leontin Sălăjan

La 25 octombrie, a spus vorbitorul, poporul romîn sărbătoreşte Ziua Forţelor Armate ale Republicii Populare Romîne.

Cu 15 ani în urmă, la 25 octombrie 1944, prin lupta dusă în comun de glorioasa armată sovietică eliberatoare şi viteaza armată română şi ca rezultat al eforturilor şi luptei oamenilor muncii din ţara noastră, conduşi de Partidul Comunist Romîn, a fost eliberat întregul teritoriu al patriei de sub jugul cotropitorilor fascişti.

Poporul romîn manifestă profundă recunoştinţă faţă de poporul sovietic care l-a ajutat să se elibereze de sub jugul fascist, să-şi ia soarta în propriile sale mîini şi să-şi făurească în libertate o viaţă nouă. Neşterse vor rămîne în amintirea poporului nostru eroismul şi jertfele ostaşilor sovietici şi romîni care au luptat pentru libertate şi independenţa patriei noastre.

„Sîngele vărsat de vitejii ostaşi sovietici şi romîni pentru eliberarea patriei noastre — arată tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — a pecetluit pe veci frăţia de arme sovieto-română, expresie a prieteniei şi alianţei de nezdruncinat dintre poporul romîn şi poporul sovietic".

Ziua Forţelor Armate va reaminti întotdeauna ostaşilor noştri tradiţiile militare, virtuţile ostăşeşti şi spiritul de vitejie al poporului romîn în luptele purtate veacuri de-a rîndul pentru eliberarea sa naţională şi socială, va ţine mereu vie flacăra indestructibilei prietenii şi frăţii de arme romîno-sovietice, cimentate pe cîmpul de luptă împotriva fascismului, le va spori hotărîrea de a fi urmaşi demni ai celor ce s-au jertfit pentru eliberarea patriei.

Arătînd că făurirea armatei noastre populare constituie una din realizările de seamă ale regimului nostru democrat-popular, rezultatul unui întreg proces istoric, vorbitorul a subliniat că înfruntînd prigoana, anii grei de închisoare şi gloanţele regimului burghezo-moşieresc, comuniştii au dus cuvîntul înflăcărat al partidului în rîndurile armatei romîne, chemînd pe militari la luptă alături de întregul popor pentru răsturnarea dictaturii militaro-fasciste.

În condiţiile victoriilor istorice obţinute de armata sovietică împotriva cotropitorilor fascişti, Partidul Comunist Romîn a organizat şi condus lupta maselor, a pregătit şi înfăptuit insurecţia armată.

Răspunzînd chemării partidului şi exprimînd voinţa şi hotărîrea de luptă a poporului, a spus în continuare tovarăşul Leontin Sălăjan, armata română a întors armele împotriva Germaniei hitleriste, şi împreună cu formaţiunile patriotice de luptă, a acţionat cu vitejie şi eroism pentru dezarmarea, capturarea sau nimicirea hitleriştilor aflaţi pe teritoriul Romîniei.

Vorbitorul a trecut apoi în revistă faptele de arme ale ostaşilor romîni în lupta dusă cot la cot cu glorioşii ostaşi sovietici pentru eliberarea patriei şi zdrobirea armatei hitleriste.

Învingînd greutăţi de tot felul şi actele de sabotaj ale reacţiunii, oamenii muncii au refăcut într-un timp extrem de scurt transporturile şi telecomunicaţiile şi le-au pus la dispoziţia frontului, au refăcut uzine şi fabrici, au asigurat aprovizionarea trupelor cu muniţii, alimente şi combustibil. Astfel, poporul romîn şi-a adus aportul său la cauza înfrîngerii hitlerismului şi terminarea victorioasă a războiului în Europa.

În continuare vorbitorul s-a ocupat de procesul de formare a armatei noastre populare, subliniind ca un element caracteristic armatelor de tip nou legătura între armată şi popor care a constituit un izvor nesecat al eroismului ostaşilor romîni pe frontul antihitlerist.

Activitatea şi influenţa crescîndă a partidului în armată a constituit factorul hotărîtor în procesul de făurire a armatei noastre populare.

Faptul că au luptat alături de armata primului stat socialist din lume, armată a muncitorilor şi ţăranilor eliberaţi din lanţurile robiei capitaliste, a avut o însemnată înrîurire asupra ostaşilor romîni, i-a ajutat la clarificarea lor politică.

În anii regimului democrat-popular, sub conducerea nemijlocită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, procesul de făurire a armatei noastre populare a continuat şi s-a dezvoltat.

Principalul factor al tăriei armatei noastre populare constă în conducerea ei de către Partidul Muncitoresc Romîn. Vorbitorul a subliniat rolul important pe care îl au organizaţiile de partid şi de U.T.M. în întreaga activitate de instruire şi educare a trupelor.

În armata noastră se reflectă puternic trăsăturile caracteristice ale noii noastre orînduiri sociale şi de stat, alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare, frăţia dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale, unitatea moral-politică a oamenilor muncii din ţara noastră.

Cultivarea dragostei şi devotamentului militarilor faţă de patrie şi poporul muncitor, faţă de partid şi guvern, constituie conţinutul principal al educaţiei politice a soldaţilor, subofiţerilor şi ofiţerilor Forţelor noastre armate. Trăinicia unităţii dintre armată şi popor constituie un izvor nesecat al puterii Forţelor armate ale Republicii Populare Romîne.

Educarea patriotică a militarilor este strîns împletită cu dezvoltarea dragostei frăţeşti faţă de ţările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, a solidarităţii cu toate popoarele care luptă pentru libertatea şi independenţa lor naţională.

După ce a trecut în revistă succesele obţinute de poporul nostru în cei 15 ani de la eliberare, vorbitorul a arătat:

Ţara noastră, alături de celelalte ţări ale lagărului socialist, promovează cu consecvenţă politica coexistenţei paşnice între state cu orînduiri sociale diferite, luptă pentru destinderea încordării internaţionale, pentru pace trainică în întreaga lume.

Poporul nostru, împreună cu celelalte popoare ale invincibilului lagăr socialist, priveşte cu încredere viitorul. Strîns unit în jurul partidului şi guvernului ţării, poporul nostru merge cu hotărîre înainte pe drumul socialismului, muncind cu entuziasm pentru întărirea continuă a puterii populare, pentru înflorirea şi fericirea patriei.

Cuvîntarea a fost subliniată cu puternice aplauze.

A urmat apoi un program artistic festiv la care şi-au dat concursul Ansamblul Armatei Populare Bulgare şi Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei R.P. Romîne.

★

Adunări festive consacrate sărbătoririi Zilei Forţelor Armate ale R.P. Romîne au mai avut loc la Timişoara, Iaşi, Cluj, Constanţa, şi în alte oraşe. De asemenea, în numeroase întreprinderi din Capitală şi din ţară au avut loc adunări ale oamenilor muncii.

(Agerpres)

Artistul emerit Ovidiu Rocoş patronează echipa de artişti amatori a Întreprinderii „Electroputere" din Craiova. Fotoreporterul nostru l-a surprins în exerciţiul funcţiunii, dînd indicaţii regizorale în timpul repetiţiilor piesei „Hai să jucăm teatru!" de I. Meliusz

Foto: P. PAVEL

Cu prilejul Zilei Naţiunilor Unite

Cu prilejul Zilei Naţiunilor Unite, sîmbătă după-amiază a avut loc în sala S.R.S.C. din Capitală, un simpozion cu tema „Rezolvarea problemei dezarmării — sarcina cea mai arzătoare a O.N.U.".

Deschizînd adunarea, acad. S. Stoilov, preşedintele Asociaţiei pentru Naţiunile Unite din R. P. Romînă, a subliniat însemnătatea istorică a propunerilor de dezarmare generală şi totală făcute de tovarăşul N. S. Hruşciov.

Prof. univ. M. Ghelmegeanu, a spus în legătură cu propunerile tovarăşului Hruşciov făcute la O.N.U.: Fiecare cuvînt din expunerea emoţionantă rostită de premierul sovietic a fost pătruns de umanism profund, de grija sinceră pentru pacea şi fericirea oamenilor, pentru crearea unei vieţi demne de cele mai bune idealuri ale omenirii. Propunerile sovietice şi-au creat imediat drum spre minţile şi inimile tuturor oamenilor.

Eroul Muncii Socialiste Ştefan Lungu, a spus între altele: Poporul romîn, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, se alătură cu hotărîre chemarii adresate de U.R.S.S. în interesul statornicirii unei păci trainice în lumea întreagă.

A vorbit apoi scriitorul Eusebiu Camilar, care a arătat că „Fondurile uimitoare cheltuite cu oştile şi armamentele, trebuie să-şi capete destinaţia firească şi nobilă, să fie cheltuite numai în folosul omului, nu spre distrugerea lui".

La sfîrşit s-a dat citire moţiunii adoptate în şedinţa din 22 octombrie a Comitetului executiv al Asociaţiei pentru Naţiunile Unite din R. P. Romînă, în care se spune: „Dezarmarea generală şi totală ar constitui o garanţie a respectării principiului fundamental al Cartei O.N.U. — excluderea utilizării forţei din relaţiile internaţionale — ar favoriza considerabil apropierea şi colaborarea între toate statele, în spiritul coexistenţei paşnice".

★

Manifestări consacrate Zilei Naţiunilor Unite au avut loc şi în alte oraşe ale ţării.

La Constanţa, C. Paraschivescu-Bălăceanu, preşedintele Asociaţiei Juriştilor din R. P. Romînă, a conferenţiat despre sarcinile Organizaţiei Naţiunilor Unite în problema dezarmării.

La adunarea care a avut loc la Timişoara, în sala de festivităţi a Şcolii medii nr. 3, a luat cuvîntul vicepreşedintele Tribunalului Suprem al R. P. Romîne, Ion Comănescu.

O manifestare similară a avut loc de asemenea la Iaşi.

(Agerpres)

Solemnitatea înmînării unor decoraţii

Sîmbătă la amiază, la Prezidiul Marii Adunări Naţionale, au fost conferite Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a V-a, „Ordinul Muncii" clasa a III-a şi medalia „Virtutea ostăşească" unor ofiţeri, subofiţeri, sergenţi şi soldaţi, activi şi din rezerva forţelor armate, participanţi la războiul antihitlerist, unor persoane civile care au sprijinit lupta armatei romîne împotriva trupelor fasciste, precum şi unor angajaţi civili pentru munca deosebită şi contribuţia adusă la întărirea Forţelor Armate ale R.P. Romîne.

Au fost conferite de asemenea Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a IV-a şi Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a V-a unor ofiţeri, subofiţeri şi angajaţi civili din cadrul Ministerului Afacerilor Interne pentru fapte de arme săvîrşite împotriva Germaniei fasciste.

★

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale s-a conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a IV-a tovarăşei dr. Iulia Ungher pentru merite pe tărîm ştiinţific şi obştesc. De asemenea a fost conferit „Ordinul Muncii" clasa a II-a prof. Nicolae Teodoreanu, membru corespondent al Academiei Republicii Populare Romîne, pentru merite deosebite în domeniul ştiinţific şi didactic.

(Agerpres)

Luna prieteniei romîno-sovietice

Şedinţă publică închinată împlinirii a 25 de ani de la înfiinţarea Asociaţiei „Amicii U. R. S. S."

Sîmbătă a avut loc la sediul Consiliului General A.R.L.U.S. o şedinţă publică cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la înfiinţarea Asociaţiei „Amicii U.R.S.S.". Şedinţa a fost organizată de Institutul de istoria partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R. şi de Consiliul General A.R.L.U.S.

La şedinţă au participat tovarăşii: acad. P. Constantinescu-Iaşi, O. Livezeanu şi Marin Florea Ionescu, vicepreşedinţi ai Consiliului General A.R.L.U.S., Gh. Vasilichi, directorul Institutului de istoria partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., acad. Şt. Milcu, secretar prim al Academiei R.P. Romîne, membri fondatori ai Asociaţiei „Amicii U.R.S.S.", membri ai Consiliului General A.R.L.U.S., academicieni şi alţi oameni de ştiinţă şi cultură.

Au fost de faţă N. M. Evgrafov, consilier, şi D. K. Zvonkov, prim-secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Au luat cuvîntul acad. P. Constantinescu-Iaşi şi tov. Titus Georgescu, secretar ştiinţific al Institutului de istoria partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., care au arătat condiţiile în care a luat fiinţă şi şi-a dezvoltat activitatea Asociaţia „Amicii U.R.S.S.".

Numeroase manifestări

În sala „Savoy" sîmbătă dimineaţa a avut loc un recital extraordinar susţinut de artişti ai Teatrului „Mossoviet".

Înainte de recital, regizorul I. A. Zavadski a mulţumit pentru calda manifestare de prietenie pe care publicul romînesc a făcut-o artiştilor Teatrului „Mossoviet" şi a subliniat însemnătatea schimburilor dintre oamenii de teatru pentru întărirea prieteniei între popoare şi cauza păcii.

Programul recitalului, care a cuprins fragmente din piesele jucate pe scena Teatrului „Mossoviet", a fost prezentat de regizorul A. L. Şaps. Recitalul a început cu prezentarea unui act din piesa „Cornelia" a dramaturgului progresist italian Ciorciolini. Cu acest prilej spectatorii bucureşteni s-au întîlnit din nou cu artista Vera Maretkaia şi i-au admirat înalta măiestrie. În cele două tablouri din piesa „Regele Lear" de Shakespeare, care au urmat publicul a aplaudat creaţia cunoscutului actor N. D. Mordvinov. În continuare au fost interpretate fragmente din piesele „Nu-l aşteptau" de V. Poliakov, „Poarta Brandenburgului" de M. Svetlov şi o dramatizare după o povestire de Cehov. Publicul a făcut o călduroasă manifestare de prietenie artiştilor sovietici.

După spectacolele din Capitală, colectivul Teatrului „Mossoviet" îşi continuă turneul prin cîteva oraşe din ţară.

★

Sîmbătă după-amiază, artiştii Teatrului „Mossoviet" care întreprind un turneu în ţara noastră, au sosit în Oraşul Stalin.

Seara, pe scena Teatrului de Stat din localitate, ei au prezentat primul spectacol cu piesa „Bătălie în marş", dramatizare de G. Nikolaeva şi S. Radzinski.

Înainte de spectacol, tov. Ion Neleanu, directorul Teatrului de Stat, a salutat călduros în numele publicului din Oraşul Stalin pe reprezentanţii teatrului sovietic.

Din partea colectivului „Mossoviet" a răspuns I. A. Zavadski, artist al poporului al U.R.S.S., regizor principal al teatrului „Mossoviet".

Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

★

Numeroasele manifestări care continuă să aibă loc în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice sînt un minunat prilej pentru oamenii muncii din ţara noastră de a cunoaşte mai bine faptele din viaţa şi munca poporelor Uniunii Sovietice, succesele deosebite obţinute de constructorii comunismului în ştiinţă, cultură şi artă.

În cadrul manifestărilor prilejuite de sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice, teatrul „G. Nottara" din Capitală a prezentat simbătă seara, în premieră, piesa „Fotoliul 16" de D. Ugriumov, în regia artistului emerit Marcel Angelescu.

Numeroşi oameni de ştiinţă, cadre didactice universitare şi studenţii din Cluj au luat parte la simpozionul care a avut loc în sala de conferinţe a Bibliotecii centrale universitare, în cadrul căruia s-au făcut expuneri despre „Orientarea sovietică modernă în biomorfologie", „Noua orientare în chirurgie în lumina ştiinţei sovietice" şi „Orientarea funcţională în hematologia sovietică".

La Casa raională de cultură din Bistriţa tov. Ferdinand Braşoveanu, prim-secretar al Comitetului raional Luduş al P.M.R., a împărtăşit impresii din recenta călătorie făcută în U.R.S.S.

Colectivul Teatrului de stat „Valea Jiului" din Petroşani a prezentat sîmbătă seara piesa sovietică „Fiul rătăcitor" de Egon Rannet.

Şi în localităţile din regiunea Suceava continuă să aibă loc manifestări consacrate prieteniei romîno-sovietice.

În cadrul Săptămînii Cărţii sovietice scriitorul Viniciu Gafiţa a vorbit în faţa elevilor Şcolii medii „Dragoş Vodă" din Cîmpulung Moldovenesc şi la Clubul muncitorilor forestieri din Frasin despre „Literatura sovietică, mijloc de întărire a prieteniei romîno-sovietice".

La Casa pionierilor din oraşul Bacău s-a deschis o interesantă expoziţie intitulată „Palatul pionierilor din Tbilisi" care înfăţişează aspecte din activitatea pionierilor sovietici. Tinerii vizitatori ai expoziţiei, — pionieri şi şcolari din oraşul Bacău — au astfel prilejul să cunoască şi mai bine viaţa fericită a copiilor din marea ţară care construieşte comunismul.

(Agerpres)

Este Dimofte un element rău?

(Urmare din pag. I-a)

struit, cu 26 de zile înainte de termen, primul cargou romînesc de 4500 tone, realizare cu care se mîndreşte şi brigada.

★

Iată însă şi un fapt surprinzător.

Dumitru Dimofte, tînărul despre care am amintit la început, care întîrzie, care lipseşte de la lucru de fiecare dată cînd se dă salariul, care arată ca un bulevardist, face parte din această vestită brigadă de producţie, de la atelierul de sudură automată!

Ce se petrece cu acest tînăr? De unde s-au ivit în comportarea lui asemenea apucături? Ce nu ştiu tovarăşii săi de muncă?

Iată ce ne-a povestit Dimofte:

Era încă copil, împlinise 12 ani cînd a rămas fără tată. Mai avea doi fraţi. După o vreme, mama s-a recăsătorit şi viaţa celor trei copii a început să devină un calvar. Tatăl vitreg n-avea ochi să-i vadă. Se purta cu ei ca şi cu nişte slugi. A început să se poarte urît cu ei şi mama. În cele din urmă părinţii s-au mutat în altă casă lăsîndu-i pe copii singuri fără nici o îngrijire. Dimofte, lipsit de ajutorul şi controlul părinţilor, a fost atras de o gaşcă de derbedei în tovărăşia cărora colinda toată ziua străzile. În cercul acesta păcătos, Dimofte a învăţat să bea şi să joace barbut:

Cînd a venit pe şantier Dimofte s-a arătat a fi un băiat ascultător, cu tragere de inimă. El n-a putut însă să se dezbare de vechile apucături şi îşi petrece şi acum timpul liber în tovărăşia unor indivizi fără căpătîi...

— Iar ai întîrziat Dimofte?

— De ce ai întîrziat Dimofte?

— Ce-i cu tine Dimofte? Nu vrei să te îndreptăţi Dimofte? îl mustruluiesc unul după altul tovarăşii săi de muncă. Dimofte lasă privirea în jos şi tace.

— Ce să mai vorbim! N-ai cu cine discuta, spun tovarăşii săi şi-şi văd mai departe de lucru. Dimofte se apucă şi el de lucru, îngîndurat şi trist. Îşi priveşte tovarăşii şi simte că obrajii îi ard de ruşine. Dimofte înţelege că tinerii din brigadă nu-i vor rău, că au dreptate cînd îl ceartă. Dar nici unul dintre ei nu a încercat să discute cu el altfel, mai cald, să se apropie prietenesc de el. Dimofte n-a simţit din partea niciunuia dintre ei acea căldură de frate mai mare, de prieten şi tovarăş care deschide şi însănătoşeşte inima şi sufletul. El n-are familie. De ani de zile Dimofte munceşte aici pe şantier în această brigadă de producţie şi această brigadă s-ar cuveni să fie adevărata lui familie.

Dar tovarăşii săi de muncă nu-l cunosc.

Nu ştiu ce-i cu el.

Lucrează de ani de zile împreună, îl văd lîngă ei zi de zi, dar nu ştiu decît că-l cheamă Dumitru Dimofte şi că întîrzie de la lucru. Din ce pricină întîrzie, unde îşi petrece timpul liber, ce face el în acest timp, nu ştie nimeni. Unii dintre tovarăşii săi, îl cred chiar incorigibil.

— Ce să-i faci, ăsta e Dimofte! Îl mustruluiesc după obişnuinţă dar sînt siguri că „ori i-ar face observaţii ori nu, Dimofte tot Dimofte rămîne".

Tinerii din această brigadă au rezolvat împreună multe probleme tehnice legate de perfecţionarea procesului de producţie privind sudura în construcţia navelor, au răsturnat cu îndrăzneală norme învechite şi au dat viaţă atîtor şi atîtor inovaţii! Ei au ştiut, la un moment dat, să modeleze şi caracterele oamenilor, să facă din colectivul lor un colectiv închegat, puternic, disciplinat. Dar, oare, spiritul colectiv trebuie să se manifeste numai în procesul de producţie? Dimofte îşi petrece o bună parte din timp pe şantier, laolaltă cu ceilalţi tineri din brigadă. N-ar fi firesc ca şi timpul liber să şi-l petreacă tot împreună cu tovarăşii săi de muncă, în acţiuni frumoase, educative? De ce să fie lăsat cu nişte indivizi care n-au nimic comun cu colectivul din care face parte? Cum poţi să munceşti alături de un om vreme îndelungată şi să nu încerci să-l cunoşti cu adevărat?

Este el Dimofte un element rău, care nu poate fi îndreptat?

Iată întrebări pe care ar trebui să şi le pună tinerii din această brigadă care se pot mîndri cu atîtea şi atîtea realizări în producţie, dar care privesc cu nepăsare o problemă de viaţă.

Mîndria de a sluji în Forţele Armate ale R.P.R.

(Urmare din pag. I-a)

niei din războiul antisovietic — urît de popor — şi la întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste. Răspunzînd chemării P.C.R. şi exprimînd voinţa şi hotărîrea de luptă a poporului, Armata Română a întors armele împotriva Germaniei hitleriste. Formaţiunile de luptă patriotice şi unităţile militare româneşti au desfăşurat lupte grele împotriva trupelor fasciste în Bucureşti şi împrejurimi, pe Valea Prahovei, la Braşov, Constanţa, Turnu-Severin şi în alte locuri, capturînd zeci de mii de prizonieri.

Oamenii muncii din oraşe şi sate au întîmpinat cu uriaş entuziasm pe ostaşii sovietici eliberatori. Intrarea trupelor sovietice în Capitala eliberată de sub jugul fascist a consolidat succesul insurecţiei armate. Începînd de la 23 August 1944 şi pînă în Ziua Victoriei, Armata Română a luptat cu bărbăţie şi abnegaţie, alături de Armata Sovietică, acoperindu-se de glorie ce va trezi totdeauna admiraţia şi mîndria generaţiilor viitoare. Cauza dreaptă pentru care luptau — cauza eliberării patriei, a apărării cuceririlor lui 23 August şi a construirii unei vieţi noi, insuflau puteri înzecite soldaţilor şi ofiţerilor romîni în lupta împotriva hoardelor hitleriste. Aceste puteri erau sporite prin sprijinul cald şi generos pe care l-au primit din spatele frontului, de la masele populare. Acestea au răspuns cu însufleţire la chemarea Partidului Comunist Romîn — Totul pentru front, totul pentru victorie! Ele au trimis frontului armament şi tehnică de luptă, echipament şi alimente, au muncit eroic pentru refacerea economiei. Mii de voluntari, în frunte cu comuniştii şi uteciştii, au intrat în rîndurile armatei.

Armata Română şi-a îndeplinit cu prisosinţă datoria faţă de poporul muncitor. La Sfîntu-Gheorghe, Cluj, Tîrgu-Mureş, Oradea, Carei şi Satu-Mare, la Debreţin şi Budapesta, în munţii Tatra, unităţile şi marile unităţi româneşti, acţionînd umăr la umăr cu trupele sovietice în cadrul Frontului 2 Ucrainean au dat minunate pilde de abnegaţie, dîrzenie şi pricepere militară. Timp de 260 de zile ele au străbătut, în lupte grele, care le-au cerut mari jertfe, peste 1.000 km., trecînd peste numeroşi masivi muntoşi, forţînd însemnate cursuri de apă. În drumul lor eroic ele au eliberat peste 3.800 de localităţi. Mai mult de 300.000 de militari au fost decoraţi cu ordine şi medalii de război româneşti, sovietice, cehoslovace şi ungare. În repetate rînduri, trupele noastre au fost citate de Comandamentul Suprem Sovietic.

În luptele şi bătăliile purtate pe frontul antihitlerist s-a cimentat pe veci prietenia şi frăţia de arme romîno-sovietică.

Tradiţiile eroice făurite în războiul antihitlerist, tradiţii care inspiră tinerele contingente la fapte demne, la vitejie şi abnegaţie, sînt îmbogăţite prin munca de zi cu zi a Armatei noastre Populare.

Armata noastră Populară — al cărei proces de făurire a început în perioada războiului antihitlerist — este o mare realizare a regimului democrat-popular. Ea stă cu vigilenţă şi pricepere în apărarea cuceririlor revoluţionare ale celor ce muncesc. Forţa ei de neînvins stă în conducerea de către partidul clasei muncitoare. În crearea şi întărirea armatei populare, partidul s-a călăuzit şi se călăuzeşte de învăţătura marxist-leninistă, cu privire la apărarea patriei socialiste, de experienţa P.C.U.S. în construcţia glorioasei Armate Sovietice, de propria sa experienţă în pregătirea insurecţiei armate şi din timpul războiului antihitlerist. Un rol hotărîtor îl au organele politice şi organizaţiile de partid din armată, care mobilizează masele de militari la înfăptuirea politicii partidului.

În structura de clasă a armatei noastre, în întreaga sa activitate, în principiile după care se călăuzeşte, sînt oglindite trăsăturile orînduirii noastre democrat-populare: alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, unitatea moral-politică a poporului muncitor în jurul partidului şi guvernului, patriotismul socialist, frăţia dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale.

De-a lungul acestor ani au crescut şi s-au călit cadre de nădejde din rîndul clasei muncitoare, al ţărănimii muncitoare, al intelectualităţii înaintate — ofiţeri talentaţi, cu o gîndire militară creatoare bazată pe cunoaşterea marxism-leninismului, a ştiinţei şi artei militare socialiste.

În anii regimului democrat-popular, s-a născut în rîndul fiilor oamenilor muncii un puternic sentiment patriotic — mîndria de a sluji în Forţele Armate ale R. P. Romîne. Acest sentiment îşi are izvorul în conştiinţa socialistă a oamenilor muncii — sădită şi dezvoltată de partidul nostru, în realităţile noi ale ţării noastre. Tinerii militari fii ai oamenilor muncii sînt mîndri că le este încredinţată înalta cinste de-a sluji cu devotament patria, de-a apăra cuceririle revoluţionare ale poporului muncitor. Ei aşteaptă cu emoţie clipa cînd păşesc pentru prima oară pe poarta unităţilor. Amintiri de neuitat lasă în sufletele lor actul solemn al depunerii jurămîntului militar. Cuvintele prin care se leagă în faţa poporului să-l apere, neprecupeţind nici sîngele, nici viaţa, îi călăuzesc mereu de-a lungul stagiului militar.

Mîndria de a sluji în Forţele noastre Armate îndeamnă pe tinerii militari să ducă mai departe şi să îmbogăţească tradiţiile de luptă pentru libertate şi progres social ale poporului nostru. Faptele de arme ale oştenilor lui Mircea cel Bătrîn, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul, ale pandurilor lui Tudor Vladimirescu, ale revoluţionarilor de la 1848 şi ale dorobanţilor la 1877, luptele eroice ale clasei noastre muncitoare condusă de partid, pildele comuniştilor şi uteciştilor ilegalişti care şi-au dat viaţa pentru cauza celor ce muncesc, vitejia ostaşilor romîni pe frontul antihitlerist îi însufleţesc în îndeplinirea sarcinilor şi misiunilor. Pătrunşi de spiritul răspunderii personale pentru apărarea patriei socialiste, ei dovedesc prin fapte că sînt demni continuatori ai tradiţiilor înaintaşilor. Despre aceasta vorbeşte pilda soldatului Ion Grămadă, căzut în postul de sentinelă, înfruntînd cu bărbăţie duşmanul de clasă, vorbeşte comportarea militarilor în împrejurări grele ca lupta împotriva înzăpezirii şi inundaţiilor, pentru apărarea bunurilor populaţiei şi obştesti.

Mîndria de a sluji în Forţele noastre Armate îndeamnă pe tinerii militari să muncească şi să lupte cu acelaşi avînt cu care muncesc şi luptă oamenii muncii pe frontul industrializării socialiste, al transformării socialiste a agriculturii, al ridicării nivelului de trai. Înrîurirea socialistă, mişcarea inovatorilor şi raţionalizatorilor, eroismul în munca de zi cu zi al clasei muncitoare inspiră pe militari în toate domeniile vieţii ostăşeşti. Despre aceasta vorbeşte lupta pentru formarea de militari şi subunităţi de frunte, pentru reducerea baremurilor, pentru calificative înalte la toate categoriile de instrucţie, pentru prelungirea duratei de funcţionare a armamentului şi tehnicii de luptă.

Mîndria tinerilor ostaşi de-a face parte din Forţele noastre Armate — scut al intereselor poporului şi al securităţii statului, — că se bucură de o încredere ce nu se acordă decît fiilor celor ce muncesc, le înzecesc puterile.

Mîndria lor este sporită de faptul că alături de ostaşii sovietici, alături de ostaşii celorlalte armate frăţeşti sînt chemaţi să apere cauza întregului lagăr al socialismului.

Credincioşi jurămîntului militar, devotaţi Partidului Muncitoresc Romîn şi guvernului, poporului muncitor, militarii Forţelor noastre Armate stau de strajă vieţii noi a oamenilor muncii, independenţei şi securităţii Republicii Populare Romîne, patria noastră dragă căreia îi consacră întreaga lor forţă şi capacitate.

Inştiinţare

Pentru completarea locurilor, Şcoala tehnică sanitară Buzău va ţine un nou examen de admitere în ziua de 29 octombrie a.c., pentru secţiile: ocrotire, pediatrie şi mamoşi, cu durata de 3 ani. Candidatele trebuie să aibă diploma de maturitate.

Actele se primesc pînă în ajun de examen.

Informaţiuni suplimentare se pot lua de la sediul şcolii din Buzău, strada Cuza Vodă nr. 63. Telefon: 1839.

De peste hotare

In spiritul coexistenței pașnice

O declarație a Consiliului Mondial al Păcii

LONDRA 24 (Agerpres). — TASS: Cu prilejul Zilei Națiunilor Unite, care se sărbătorește la 24 octombrie, Consiliul Mondial al Păcii a dat publicității o declarație în care subliniază că această dată se aniversează într-un moment cînd „există speranța că războiul rece poate să înceteze și că se va respecta adevăratul spirit al Cartei Organizației Națiunilor Unite". Consiliul Mondial al Păcii își exprimă convingerea că „prin aplicarea și respectarea principiilor Cartei O.N.U., se poate aduce un aport efectiv la cauza menținerii păcii, înțelegerii dintre popoare și instaurării unei coexistențe pașnice".

„În prezent, se relevă în declarație, popoarele urmăresc cu un uriaș interes și cu o mare speranță tratativele cu privire la dezarmare". Consiliul Mondial al Păcii subliniază că ultimele propuneri ale guvernului sovietic cu privire la dezarmarea totală și generală sînt o dovadă „a importanței evoluției a situației politice internaționale".

Conferința la nivel înalt să fie convocată cît mai curînd

NEW YORK 24 (Agerpres).— Declarația agenției TASS în care se precizează din nou punctul de vedere al guvernului sovietic ca „cu cît conferința șefilor de guverne va fi convocată mai curînd, cu atît va fi mai bine pentru cauza păcii" a fost primită cu o largă aprobare de opinia publică mondială.

La ultima sa conferință de presă, președintele Eisenhower a exprimat săptămîna aceasta un punct de vedere asemănător cu cel al guvernului sovietic cînd a spus că „după părerea sa ar fi foarte bine dacă conferința la nivel înalt ar avea loc înainte de sfîrșitul acestui an". În comentariile publicate de presa americană cu privire la ultimele declarații ale președintelui S.U.A., se relevă faptul că acesta a considerat necesar să precizeze că, totuși, data viitoarei conferințe Est-Vest la nivelul cel mai înalt depinde de momentul cînd „vor putea fi coordonate pozițiile aliaților pentru a face posibilă această conferință". În acest scop, arată ziarul „New York Times", „președintele propune convocarea cît mai grabnică a unei întîlniri occidentale la nivel înalt care să ducă mai departe pregătirile în vederea unei întîlniri cu sovieticii, să examineze cele cîteva poziții aliate și să ajungă la un acord asupra unor poziții comune".

În marea lor majoritate, ziarele britanice au exprimat o vie nemulțumire la aflarea comunicatului recent al guvernului francez, în care acesta se pronunță pentru convocarea unei conferințe la nivel înalt nu înainte de primăvara viitoare.

Presa franceză salută viitoarea întîlnire dintre N. S. Hrușciov și de Gaulle

PARIS 24. De la corespondentul Agerpres. — Opinia publică franceză continuă să comenteze cu deosebit interes știrea vizitei pe care premierul sovietic N. S. Hrușciov o va face în Franța. Anunțînd această știre cu un titlu pe întreaga lungime a primei sale pagini, ziarul „Combat" subliniază într-un editorial utilitatea viitorului schimb de vederi dintre premierul sovietic și președintele Franței.

„Această veste nu poate decît să ne bucure, scrie ziarul „L'Aurore". Dacă șeful guvernului sovietic este adeptul contactelor personale, la rîndul nostru credem de asemenea că o convorbire sinceră între el și șeful guvernului francez poate fi fructuoasă în diferite domenii".

Ziarul „Le Populaire de Paris" este de părere că întîlnirea dintre De Gaulle și Hrușciov poate „aduce elemente noi în relațiile dintre Est și Vest. Dacă se va întîmpla așa, acest lucru nu va putea decît să ne bucure".

Ziarul „L'Humanité" consideră că „De Gaulle a hotărît să lanseze această invitație știind ce gîndește poporul Franței și ceea ce se întîmplă în lume. Aceasta, scrie ziarul, constituie un nou succes al păcii și o nouă dare înapoi a războiului rece".

Concert consacrat Zilei Națiunilor Unite

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS: Sîmbătă seara a avut loc un mare concert internațional consacrat Zilei Națiunilor Unite. Acest concert, organizat din inițiativa Organizației Națiunilor Unite a cuprins trei părți care au fost transmise la radio din Moscova, New York și Geneva și, în același timp, retransmise de posturile de radio din majoritatea țărilor lumii.

Partea sovietică a concertului, a fost transmisă din Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor din Moscova.

Vizita delegației de academicieni romîni în Anglia

LONDRA 24 (Agerpres). — Zilele acestea, președintele „Royal Society" din Londra, Cyril Hinshelwood, a oferit în cinstea academicienilor Iorgu Iordan, Horia Hulubei, St. S. Nicolau și Emil Pop, care se află într-o vizită în Anglia, un dejun la care au participat numeroși oameni de știință și cultură englezi.

La invitația savantului englez J. D. Bernal, grupul de academicieni romîni a vizitat sediul lui „Royal Society" din Londra și Birckbeck College. De asemenea, oaspeții romîni au vizitat Postgraduate Medical School și British Museum.

Primul Congres național al U.T.C. din Uruguay

MONTEVIDEO 24 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Popular", la 22 octombrie s-a deschis la Montevideo, într-un cadru festiv, primul Congres național al Uniunii Tineretului Comunist din Uruguay. Congresul se desfășoară sub semnul luptei „Pentru unitatea tineretului uruguayan, pentru apărarea drepturilor sale".

În Piața Universității din Montevideo a avut loc un mare miting la care au luat cuvîntul conducătorii Uniunii Tineretului Comunist, reprezentanții delegațiilor frățești de tineret din Argentina și Chile, precum și R. Arismendi, prim-secretar al Comitetului Național al Partidului Comunist din Uruguay.

Pe scurt

MONTEVIDEO. — Toate ziarele braziliene publică sub titluri mari un comunicat oficial al Ministerului Afacerilor Externe al Braziliei în care se anunță că în a doua jumătate a lunii noiembrie Brazilia va trimite o misiune comercială în U.R.S.S.

DELHI. — Asociația studenților din Africa care studiază în instituțiile de învățămînt superior din Delhi a organizat un miting de protest împotriva arestării și deținerii în închisoare din anul 1952 a lui Jomo Keniyata, conducătorul Uniunii Africane din Kenya, unul din liderii mișcării de eliberare națională din această țară.

PHENIAN. — La 23 octombrie a avut loc la Panmunjon o ședință a Comisiei militare pentru armistițiu în Coreea. Partea coreeano-chineză a cerut retragerea imediată a trupelor americane din Coreea de Sud, și evacuarea noului armament transportat ilegal în Coreea de Sud.

BERLIN. — La 23 octombrie G. Schröder, ministrul Afacerilor Interne al R. F. Germane, a cerut ca organizația „Uniunea persoanelor persecutate de naziști" să fie declarată „anticonstituțională" și interzisă.

A. I. MIKOIAN: Relațiile de prietenie sovieto-finlandeze — un exemplu concret de coexistență pașnică

HELSINKI 24 (Agerpres). — TASS: A.I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., luînd cuvîntul la dejunul oferit în cinstea sa de concernul „Waertsilae", care construiește spărgătoare de gheață pentru U.R.S.S., a declarat că relațiile de prietenie în continuă dezvoltare dintre U.R.S.S. și Finlanda constituie un exemplu concret de coexistență pașnică și colaborare rodnică între state cu sisteme social-economice diferite, un exemplu care dovedește că o astfel de colaborare este folositoare ambelor părți.

Astăzi, a spus A. I. Mikoian, am avut plăcerea să asistăm la lansarea spărgătorului de gheață „Leningrad", cel de-al doilea spărgător de gheață cu o capacitate de 22.000 C.P., care se construiește pentru U.R.S.S. Acesta este cel mai puternic spărgător de gheață Diesel-electric din lume. Această navă, a spus el în continuare, a primit numele orașului care este leagănul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie care a schimbat soarta poporului nostru și a dat independență Finlandei, oraș în care Lenin a semnat Decretul cu privire la independența Finlandei.

Subliniind că toate popoarele, atît cele mari cît și cele mici, sînt interesate în întărirea păcii, A. I. Mikoian a arătat că vizita lui N. S. Hrușciov în S.U.A., întîlnirile sale cu oamenii politici, cercurile de afaceri și cetățenii simpli din America, precum și ecoul pe care l-a avut în întreaga lume propunerea sovietică de dezarmare generală și totală, confirmă faptul că oamenii doresc pacea și speră că atît ei, cît și copiii lor, vor putea trăi în condiții de pace.

Înmînarea ordinului „23 August" unor ofițeri și generali sovietici

MOSCOVA 24 (Agerpres). — La 24 octombrie, la ambasada R. P. Romîne la Moscova a avut loc o solemnitate în cadrul căreia Mihail Dalea, ambasadorul R. P. Romîne în U.R.S.S., a înmînat unor generali și ofițeri sovietici ordinul „23 August" — clasa II-a, clasa III-a și clasa IV-a — conferit de Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

Înmînînd decorațiile, tovarășul Mihail Dalea i-a felicitat pe generalii sovietici pentru înaltele distincții care le-au fost conferite.

Pentru înaltele distincții primite, a mulțumit, în numele celor decorați, generalul-locotenent Konstantin Kolganov.

La 27 octombrie se deschide sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS:

La 27 octombrie, ora 10,00 dimineața, va avea loc în sala de ședințe a Sovietului Suprem al U.R.S.S. din Kremlin, deschiderea sesiunii Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tot la 27 octombrie, ora 10,00 dimineața, la Teatrul din Kremlin se va deschide sesiunea Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Extinderea industriei pentru prelucrarea cărnii în U.R.S.S.

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS:

La Moscova a fost dată publicității hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la înființarea într-un timp scurt a unei vaste rețele de întreprinderi pentru prelucrarea cărnii; aceste întreprinderi vor fi rentabile, vor avea o capacitate de producție relativ mică și vor fi bine înzestrate sub raport tehnic. Această măsură are ca scop asigurarea prelucrării vitelor și păsărilor, de regulă, în locurile de creștere și îngrășare a acestora, precum și în marile centre consumatoare, pentru a se evita transporturi excesive și la mari distanțe ale vitelor și păsărilor.

După cum subliniază hotărîrea, mișcarea lucrătorilor din agricultură pentru îndeplinirea cu cinste a sarcinilor planului septenal (1959—1965) la producția animaliera, mișcare care se desfășoară în U.R.S.S., impune necesitatea de a se accelera de pe acum construirea de noi întreprinderi ale industriei cărnii și a instalațiilor frigorigene, precum și extinderea celor existente.

Succesul solistului romîn Nicolae Herlea la opera din Riga

RIGA 24 (Agerpres). — TASS: În seara de 23 octombrie pe scena Teatrului de Operă și Balet din Letonia, rolul lui Germond din opera „Traviata" de Verdi, a fost interpretat de Nicolae Herlea, solist al Operei din București. Locuitorii din Riga au aplaudat călduros interpretarea artistului romîn.

Cunoscuta cîntăreață letonă Germena Heine-Wagner și solistul Operei din Riga, Mikelis Fischer, au dat o înaltă apreciere măiestriei interpretative a lui Nicolae Herlea.

Actualitatea în imagini

1 PHENIAN. — O operație dificilă într-una din sălile spitalului modern, construit în provincia Phenianul de sud, cu ajutorul frățesc al R.P. Romîne

2 BONN. — Recent s-a desfășurat marșul minerilor vest-germani spre Bonn. Această demonstrație impunătoare a dovedit încă o dată că lupta împotriva monopolurilor ia amploare, că numai astfel minerii pot obține traducerea în viață a revendicărilor lor juste.

3 HANOI. — La Școala medie tehnică nr. 1 din capitala R.D. Vietnam e o zi de sărbătoare. Un cortegiu de elevi însoțește un autocamion construit de ei din piese vechi.

4 MOSCOVA. — Captivantul spectacol de balet de circ pe gheață, intitulat „Fantezia de iarnă", este apreciat de moscoviți. În program sînt și multe numere de dansuri populare.

5 PANAMA CITY. — Sute de manifestanți pornind din diferite regiuni ale țării au pornit într-un „marș al foamei" spre Panama City, ocupînd clădirea Adunării Naționale, de unde nu au putut fi scoși decît cu forța armată. În clișeu: un participant la „marșul foamei" purtînd drapelul național, este scos din palatul Adunării Naționale de un soldat al gărzii naționale.

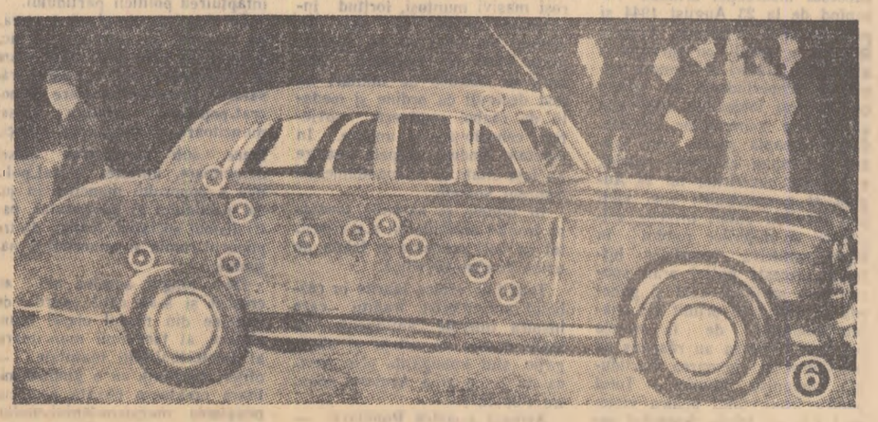

6 PARIS. — Acesta e automobilul lui Mitterand, pesonalitate politică franceză, asupra căruia elementele ultracolonialiste au încercat un atentat. Cercurile albe indică locurile unde gloanțele atentatorilor au lovit mașina.

In Adunarea Generală a O.N.U.

Comitetul Politic continuă să discute propunerile sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală

NEW YORK 24 (Agerpres). — Corespondență specială: Comitetul Politic continuă să discute propunerile guvernului sovietic cu privire la dezarmarea generală și totală. În ședința din dimineața zilei de 23 octombrie au luat cuvîntul delegații Iranului, Guineei, Iugoslaviei, Italiei și Olandei.

★

NEW YORK 24 (Agerpres). — În ședința din după-amiaza zilei de 23 octombrie a Comitetului Politic al O.N.U., au luat cuvîntul delegați din șase țări.

Reprezentantul R.S.S. Ucrainene, L. Palamarciuk, a propus Comitetului să adopte o rezoluție în care să-și exprime atitudinea față de propunerile sovietice cu privire la dezarmare. Această rezoluție, a declarat Palamarciuk, trebuie să recomande Comitetului celor 10 țări să studieze declarația sovietică, precum și celelalte propuneri prezentate spre examinare celei de-a 14-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Delegatul Liberiei a caracterizat propunerile sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală ca fiind uimitoare și a declarat că scopul acestora este înfăptuirea visului de veacuri al omenirii.

În cadrul ședinței din ziua de 23 octombrie au luat de asemenea cuvîntul reprezentanții Uniunii Sudafricane, Japoniei, reprezentantul din Costa Rica și reprezentantul Australiei.

INTERVENȚIILE DELEGAȚILOR ROMÎNI ÎN COMITETELE nr. 3 și 4

• Se impune ajutorarea țărilor slab dezvoltate • Teritoriul Africii de sud-vest să treacă sub tutela O.N.U.

NEW YORK 24 (Agerpres).— În Comitetul nr. 3 al O.N.U. are loc acum dezbaterea capitolelor din raportul Consiliului Economic și Social al O.N.U. care se referă la problemele sociale, creșterea populației și fondul Națiunilor Unite pentru copii. Din raport, ca și din expunerile făcute de numeroși delegați, a reieșit între altele că în ultima vreme se observă o încetinire a ritmului de îndeplinire a proiectelor de îmbunătățiri sociale tocmai în țările care resimt tot mai mult această nevoie.

Alăturîndu-se acelor delegați care au susținut intensificarea activității O.N.U. în acest domeniu pentru a veni în ajutorul oamenilor care aspiră la o existență demnă și civilizată, delegatul romîn **ADRIAN DUMITRU** a atras atenția asupra interdependenței care există între dezvoltarea socială și cea economică, ceea ce impune să se acorde o atenție specială ajutorării țărilor slab dezvoltate pentru a-și construi o economie independentă. Rezultatele obținute în dezvoltarea socială și economică a R. P. Romîne ilustrează convingător această necesitate, numeroasele măsuri cu caracter social fiind situate în țara noastră pe terenul solid al dezvoltării unei industrii moderne care pune în valoare resursele țării.

NEW YORK 24 (Agerpres). — În Comitetul nr. 4 are loc a 14-a discuție consecutivă asupra situației din sud-vestul african, teritoriu aflat sub mandatul Uniunii Sudafricane.

După mai mulți ani de absență reprezentantul Uniunii Sudafricane participă pentru prima oară la lucrările actualei sesiuni. Nu se întrevede însă nici o schimbare în politica anexionistă a acestui guvern care exercită pe teritoriul Africii de sud-vest, cu o populație de jumătate milion de oameni, un regim de exploatare colonială și teroare polițienească.

Vorbind în numele delegației romîne, **NICOLAE MELINESCU** a condamnat această stare de lucruri subliniind că motivele pentru care autoritățile administrative se opun cu toată înverșunarea oricărui control internațional rezidă în mod evident în încercarea de a se împiedica constatarea oficială a acestui tablou inuman și de a se prelungi situația pînă la anexarea completă a teritoriului Africii de sud-vest. Vorbitorul a cerut în încheiere plasarea într-un termen cît mai scurt a teritoriului Africii de sud-vest sub tutela O.N.U.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.